

Innst. 246 L

(2013–2014)

Innstilling til Stortinget fra energi- og miljøkomiteen

Prop. 109 L (2013–2014)

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om endringer i industrikonsesjonsloven, vassdragsreguleringsloven, energiloven, elsertifikatloven og havenergilova

Til Stortinget

Sammendrag

Olje- og energidepartementet foreslår i proposisjonen endringer i lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall mv. (industrikonsesjonsloven) og lov 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer (vassdragsreguleringsloven) om 10-årsryklus ved fordeling av konsesjonsavgifter.

Det foreslås at i konsesjoner til vassdragsreguleringer og ervervskonsesjoner etter henholdsvis vassdragsreguleringsloven § 11 nr. 2 og industrikonsesjonsloven § 2 skal det settes vilkår om innbetaling av en årlig avgift (konsesjonsavgift) til staten og de involverte kommunene. Etter loven skal avgiften til fylkeskommunene og til kommunene fordeles mellom disse innbyrdes for 10 år av gangen, som ifølge departementet medfører uforutsigbarhet for kommunene og stor arbeidsbelastning for konsesjonsmyndighetene. Bestemmelsene om ny deling hvert 10. år foreslås i proposisjonen opphevet. Dersom det skjer endringer i reguleringer, overføringer, kommunegrensener eller annet som i vesentlig grad kan påvirke delingsresultatet, kan ny fordeling etter forslaget foretas.

Departementet viser til at forslaget om opphevelse av 10-årsryklusen ble fremmet ved høringsbrev 7. mars 2013, og at samtlige som uttalte seg støttet forslaget. I merknadene til lovforslaget i høringsno-

tatet vises det til at avslag på krav om ny fordeling ikke kan påklages.

Departementet presiserer at bestemmelsen ikke gir noen et krav på å få realitetsbehandlet en anmodning om ny fordeling. Bestemmelsen medfører ikke noe forvaltningsrettslig krav om realitetsbehandling av en anmodning om ny fordeling, og et avslag kan dermed ikke påklages.

Det foreslås i proposisjonen en endring i vassdragsreguleringsloven for å rette opp en henvisning til en opphevet bestemmelse i loven slik at det er samsvar i lovens regelsett.

Det foreslås videre en teknisk endring i reglene om overtredelsesgebyr i lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven), lov 4. juni 2010 nr. 21 om fornybar energiproduksjon til havs (havenergilova) og lov 24. juni 2011 nr. 39 om elsertifikater (elsertifikatloven), for å bringe lovteksternes ordlyd i samsvar med de tilsvarende regler i vassdragsreguleringsloven og lov 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven).

Departementet viser til at energiloven, elsertifikatloven og havenergilova i dag inneholder en liste over seks momenter som det særlig skal legges vekt på i avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av sanksjonen. Etter sin ordlyd gjelder imidlertid disse momentene kun for foretak, og ikke for enkeltpersoner. Det foreslås at ordlyden gjøres generell, slik at det også fremgår av lovtekstene at momentene vektlegges både overfor personlige og juridiske rettssubjekter. Endringen vil være klargjørende og dermed skape forutberegnelighet for de privatpersoner som forholder seg til lovene, men innebærer ingen endring av rettstilstanden.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Åsmund Aukrust, Eva Kristin Hansen, Per Rune Henriksen, Anna Ljunggren og Terje Aasland, fra Høyre, Nikolai Astrup, Tina Bru, Odd Henriksen og Eirik Milde, fra Fremskrittspartiet, Jan-Henrik Fredriksen og Oskar J. Grimstad, fra Kristelig Folkeparti, Rigmor Andersen Eide, fra Senterpartiet, Marit Arnstad, fra Venstre, lederen Ola Elvestuen, fra Sosialistisk Venstreparti, Heikki Eidsvoll Holmås, og fra Miljøpartiet De Grønne, Rasmus Hansson, viser til regjeringens foreslåtte endringer i industrikonsesjonsloven, vassdragsreguleringsloven, energiloven, elsertifikatloven og havenergilova.

Komiteen slutter seg til endringene som er foreslått.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i industrikonsesjonsloven, vassdragsreguleringsloven, energiloven, elsertifikatloven og havenergilova

I

I lov 14. desember 1917 nr. 16 om erverv av vannfall mv. skal § 2 tredje ledd nr. 13 sjette ledd lyde:

Avgiften til fylkeskommunene og til kommunene fordeles mellom disse innbyrdes etter bestemmelse av *Kongen*. *Dersom det skjer endringer i reguleringer, overføringer, kommunegrenser eller annet som i vesentlig grad kan påvirke delingsresultatet, kan ny fordeling foretas.* Avgiften avsettes særskilt for hver kommune til et fond, som anvendes etter bestemmelse av fylkestinget eller kommunestyret. Denne myndighet kan delegeres til annet kommunalt eller fylkeskommunalt organ. Fondets midler skal i samsvar med vedtekter som er undergitt vedkommende departements godkjenning, fortrinnsvis anvendes til utbygging av næringslivet i distriktet. Departementet kan delegerer myndigheten til å godkjenne vedtektene til fylkesmannen. Kommunen kan påklage fylkesmannens avgjørelse etter nærmere regler fastsatt av departementet. Vedtekter for fond under et beløp *Kongen* fastsetter, trenger ikke godkjenning.

II

I lov 14. desember 1917 nr. 17 om vassdragsreguleringer gjøres følgende endringer:

§ 4 nr. 2 skal lyde:

2. Departementet eller den, som vil utføre en regulering, kan forlange avgjort ved skjøn om reguleringen vil medføre en økning av vandkraften, som overstiger den i § 2 første ledd bokstav a og b nevnte grenser, om flere vandfald hensigtsmessig kan utbygges under ett, og om foretaket vil være til skade eller ulempe for nogen almen interesse.

§ 11 nr. 2 annet ledd skal lyde:

Avgiften til fylkeskommunene og til kommunene fordeles mellom disse innbyrdes etter bestemmelse av *Kongen*. *Dersom det skjer endringer i reguleringer, overføringer, kommunegrenser eller annet som i vesentlig grad kan påvirke delingsresultatet, kan ny fordeling foretas.* Avgiften avsettes særskilt for hver kommune til et fond, som anvendes etter bestemmelse av fylkestinget eller kommunestyret. Denne myndigheten kan delegeres til annet kommunalt eller fylkeskommunalt organ. Fondets midler skal i samsvar med vedtekter som er undergitt vedkommende departements godkjenning, fortrinnsvis anvendes til utbygging av næringslivet i distriktet. Departementet kan delegerer myndigheten til å godkjenne vedtektene til fylkesmannen. Kommunen kan påklage fylkesmannens avgjørelse etter nærmere regler fastsatt av departementet. Vedtekter for fond under et beløp *Kongen* fastsetter, trenger ikke godkjenning.

III

I lov 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. gjøres følgende endringer:

§ 10-7 nytt tredje ledd og fjerde ledd skal lyde:

Når en overtredelse som kan medføre overtredelsesgebyr, er begått av noen som har handlet på vegne av et foretak, kan overtredelsesgebyr ilegges foretaket. Dette gjelder selv om overtredelsesgebyr ikke kan ilegges noen enkeltperson. Med foretak menes her selskap, enkeltpersonforetak, stiftelse, forening eller annen sammenslutning, bo eller offentlig virksomhet.

Ved avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av sanksjonen skal det særlig legges vekt på:

- a) *overtredelsens grovhet,*
- b) *om overtreder ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne forebygget overtredelsen,*

- c) om overtredelsen er begått for å fremme overtrederens interesser,
- d) om overtreder har hatt eller kunne oppnådd noen fordel ved overtredelsen,
- e) om det foreligger gjentakelse,
- f) overtrederens økonomiske evne.

§ 10-8 oppheves.

IV

I lov 24. juni 2011 nr. 39 om elsertifikater skal § 26 fjerde ledd lyde:

Ved avgjørelsen av om overtredelsesgebyr skal ilegges og ved utmåling av sanksjonen, skal det særlig legges vekt på:

- a) overtredelsens grovhet,
- b) om overtreder ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne forebygge overtredelsen,
- c) om overtredelsen er begått for å fremme overtrederens interesser,
- d) om overtreder har hatt eller kunne oppnådd noen fordel ved overtredelsen,
- e) om det foreligger gjentakelse,

- f) overtrederens økonomiske evne.

V

I lov 4. juni 2010 nr. 21 om fornybar energiproduksjon til havs skal § 10-9 fjerde ledd lyde:

Ved avgjerd av om gebyr for brot på føresegn skal påleggjast og ved utmåling av sanksjonen skal det særleg leggjast vekt på:

1. kor alvorleg brotet er,
2. om den som bryt føresegna, ved retningslinjer, instruksjon, opplæring, kontroll eller andre tiltak kunne ha førebygd brotet,
3. om brotet er gjort for å fremje den som bryt føresegna sine interesser,
4. om den som bryt føresegna, har hatt eller kunne ha oppnådd ein fordel ved brotet,
5. om det er tale om gjentakning,
6. den økonomiske stillinga for den som bryt føresegna.

VI

Loven gjelder fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

Oslo, i energi- og miljøkomiteen, den 5. juni 2014

Ola Elvestuen

leder

Nikolai Astrup

ordfører

